

re, der skal betale de her udgifter, og at der er ganske mange mennesker i det her land – mange med urette – der synes, at vi bruger for mange penge på kontanthjælp.

Men de har immervæk nogle politiske repræsentanter, og de har til tider været tæt på at udgøre et flertal, så hvis ikke de partier, der gerne vil værne om bl.a. kontanthjælpsmodtagernes og de dårligst stillede ret, er meget omhyggelige med, hvordan vi bruger pengene og ikke bare hele tiden stiller krav om, at der skal bruges flere og flere, så kan de i virkeligheden være med til at skubbe til noget, der bliver dårligere. Det er det, der hedder, at det bedste er det godes værste fjende. Jeg synes, det her er et rigtig godt forslag, og jeg vil egentlig opfordre både SF og Enhedslisten til at støtte det.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er rigtigt, socialminister, at jeg har været socialudvalgsformand i en periode under borgerlige regeringer, der havde en meget stram økonomisk hånd om kommunerne, og en efterfølgende regering, der førte en stort set lige så stram linje over for kommunerne.

Det er selvfølgelig altid en prøvelse, men opgaven er jo at få det til at fungere under de vilkår, skiftende regeringer nu engang giver kommunerne. Lad mig så sige, at vores svar jo som bekendt har været, at hvis man vil den vej, hvor kommuneskatten bliver forholdsvis dyr, for at kunne ansætte i regulære job til at løse de opgaver, som befolkningen gerne vil have løst, er det noget andet.

Så skal jeg svare på polemikken omkring lovforslaget.

Det er jo rigtigt, at det her – og det var også det, jeg sagde i min ordførertale – skaber den ensartethed, at de ældste bistandsklienter bidrager til de yngste bistandsklienter i forhold til i dag.

Det er de yngste bistandsklienter vel undt, at de får det bedre i dag, men jeg tror ikke, der socialpolitisk er meget idé i, at den ældste gruppe af bistandsklienter, som i forvejen er dem, der også efter Socialministeriets egen opfattelse er sværest at motivere, vil føle, at det er godt, at den her lov virker sådan, at når de skal ud at arbejde, så vil de gå ned i løn.

Det bliver for dem konsekvensen af at vedtage lovforslaget, som det ligger nu, og det er derfor, SF mener, det er vigtigt under udvalgsarbejdet at få den sikkerhed, der hedder, at ingen

stilles dårligere end i dag, hvor det bestemt ikke er nogen voldsom løn – det tror jeg også socialministeren vil medgive – man får som arbejden- de bistandsklient, heller ikke på den høje sats. Hvis vi under udvalgsarbejdet kan få den sikkerhed, så er det en forbedring for de unge, og så er det en fastholdelse for dem, der er ældre. Får vi ikke den sikkerhed, så opfatter vi det godt nok som en forenkling, men vel at mærke på den måde, at det for en stor gruppe bistandsklienter ikke vil blive lettere, når lovforslaget bliver gennemført.

Bruno Jerup (EL):

Til socialministeren: Vor kritik af det her er mere principiel. Vi mener, at man sådan set i stedet for at tage de penge, som ligger på hele kontanthjælpsområdet, skulle bruge lidt midler til at lave en egentlig jobbank, så kommunerne kan ansætte nogle flere.

Det er jo det, der vil være noget perspektiv i frem for det her, hvor man jo reelt alligevel laver job de samme steder, nemlig i vuggestuer, plejehjem og børnehaver, ja, alle mulige steder, hvor de unge arbejder. Den eneste forskel er, at de er sat uden for det almindelige system. De laver det samme som dem, de går sammen med, som er i fagforening, som kan komme på understøttelse, og som har mulighed for at strejke, hvis de er utilfredse med lønnen. De muligheder har de andre jo ikke; derfor vores principielle kritik af den måde, man bygger det op på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.